

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

2 decembrie 2009*

În cauza C-89/08 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 26 februarie 2008,

Comisia Europeană, reprezentată de domnii V. Di Bucci și N. Khan, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

recurentă,

celelalte părți în proces fiind:

Irlanda, reprezentată de domnul D. O'Hagan, în calitate de agent, asistat de domnul P. McGarry, BL, cu domiciliul ales în Luxemburg,

Republica Franceză, reprezentată de domnul G. de Bergues și de doamna A.-L. Vendrolini, în calitate de agenți,

* Limbile de procedură: franceza, engleza și italiana.

Republica Italiană, reprezentată de domnul R. Adam, în calitate de agent, asistat de domnul G. Aiello, avvocato dello Stato, cu domiciliul ales în Luxemburg,

Eurallumina SpA, cu sediul în Portoscuso (Italia), reprezentată de domnul R. Denton, solicitator,

Aughinish Alumina Ltd, cu sediul în Askeaton (Irlanda), reprezentată de domnul J. Handoll și de doamna C. Waterson, solicitors,

reclamante în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii A. Tizzano, K. Lenaerts, E. Levits, președinți de cameră, domnii A. Rosas, P. Kūris (raportor), A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lõhmus, A. O’Caoimh și J.-J. Kasel, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: domnul H. von Holstein, grefier adjunct,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 24 martie 2009,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 mai 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Comunităților Europene solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 12 decembrie 2007, Irlanda și alții/Comisia (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 și T-69/06, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a anulat Decizia 2006/323/CE a Comisiei din 7 decembrie 2005 privind scutirea de la plata accizelor pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil în producția de alumină în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, pusă în aplicare de Franța, de Irlanda și, respectiv, de Italia (JO 2006, L 119, p. 12, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Directivele privind accizele pentru uleiurile minerale

- 2 Accizele pentru uleiurile minerale au făcut obiectul mai multor directive și anume Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la uleiurile minerale (JO L 316, p. 12), Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea legislativă a ratelor accizelor la uleiurile minerale (JO L 316, p. 19) și Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98), care a abrogat Directivele 92/81 și 92/82 cu efect de la 31 decembrie 2003.

- 3 Articolul 8 alineatul (4) din Directiva 92/81 permitea Consiliului Uniunii Europene, la propunerea Comisiei, să autorizeze orice stat membru să introducă alte scutiri sau reduceri ale ratei accizei decât cele prevăzute de directiva menționată.
- 4 Articolul 2 alineatul (4) litera (b) a doua liniuță din Directiva 2003/96 a prevăzut că aceasta nu se aplică produselor energetice cu dublă utilizare, și anume produselor care sunt folosite atât drept combustibil pentru încălzire, cât și pentru alte scopuri decât acela de carburant sau de combustibil pentru încălzire. Astfel, începând de la 1 ianuarie 2004, data intrării în vigoare a acestei directive, nu mai există o rată minimă a accizei la păcura grea, utilizată în producția de alumina. În plus, articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2003/96 a autorizat statele membre, sub rezerva revizuirii prealabile efectuate de Consiliu, să aplice în continuare până la 31 decembrie 2006 reducerea ratelor de impozitare sau a scutirilor prevăzute în anexa II, care menționează scutirile de accize la păcura grea utilizată drept combustibil pentru producerea aluminei în regiunile Gardanne, Shannon și în Sardinia.

Regulamentul (CE) nr. 659/1999

- 5 Conform articolului 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), „ajutor existent” înseamnă:

„[...]”

- (v) ajutorul considerat ajutor existent deoarece se poate dovedi că, în momentul punerii în aplicare, nu reprezenta un ajutor și că a devenit ajutor ulterior, datorită evoluției pieței comune și fără să fi fost modificat de statul membru. Atunci când

anumite măsuri devin ajutoare ca urmare a liberalizării unei activități în conformitate cu dreptul comunitar, astfel de măsuri nu sunt considerate ajutor existent după data fixată pentru liberalizare.”

Istoricul cauzei

- 6 Irlanda, Republica Italiană și Republica Franceză scutesc de la plata accizelor uleiurile minerale utilizate în producția de alumina în regiunea Shannon, începând din 1983, în Sardinia, începând din 1993 și, respectiv, în regiunea Gardanne, începând din 1997 (denumite în continuare „scutirile în litigiu”).
- 7 Scutirile în litigiu au fost autorizate prin Decizia 92/510/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 prin care statele membre sunt autorizate să aplice în continuare, în privința anumitor uleiuri minerale utilizate în scopuri specifice, reducerile de rată a accizei sau scutirile de accize existente, conform procedurii prevăzute la articolul 8 alineatul (4) din Directiva 92/81/CEE (JO L 316, p. 16), prin Decizia 93/697/CE a Consiliului din 13 decembrie 1993 prin care anumite state membre sunt autorizate să aplice sau să aplice în continuare în privința anumitor uleiuri minerale utilizate în scopuri specifice reduceri sau scutiri de acciză, conform procedurii prevăzute la articolul 8 alineatul (4) din Directiva 92/81/CEE (JO L 321, p. 29) și, respectiv, prin Decizia 97/425/CE a Consiliului din 30 iunie 1997 prin care statele membre sunt autorizate să aplice sau să aplice în continuare în privința anumitor uleiuri minerale utilizate în scopuri specifice reducerile de rată a accizei sau scutirile de accize existente, conform procedurii prevăzute de Directiva 92/81/CEE (JO L 182, p. 22). Scutirile în litigiu au fost prelungite de Consiliu în repetate rânduri și în ultimul rând până la 31 decembrie 2006 prin Decizia 2001/224/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind cotele reduse ale accizelor și scutirile de la aceste accize pentru unele uleiuri minerale utilizate în anumite scopuri (JO L 84, p. 23, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 46).
- 8 La punctul (5) din motivarea Deciziei 2001/224 se prevedea că aceasta nu aduce atingere rezultatelor niciuneia dintre eventualele proceduri legate de denaturarea

funcționării pieței unice care ar putea fi întreprinse, în special în temeiul articolelor 87 CE și 88 CE, și că nu încalcă cerința ca statele membre să notifice Comisiei potențialele ajutoare de stat în temeiul articolului 88 CE.

- 9 Prin trei decizii din 30 octombrie 2001, Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE cu privire la fiecare dintre scutiunile în litigiu. La finalizarea acestei proceduri, Comisia a adoptat decizia în litigiu potrivit căreia:
- scutiunile de la plata accizelor pentru păcura grea utilizată în producția de alumină, acordate de Republica Franceză, de Irlanda și de Republica Italiană până la 31 decembrie 2003, constituie ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE;
 - ajutoarele acordate între 17 iulie 1990 și 2 februarie 2002, în măsura în care sunt incompatibile cu piața comună, nu se recuperează, întrucât recuperarea acestora ar fi contrară principiilor generale ale dreptului comunitar;
 - ajutoarele acordate între 3 februarie 2002 și 31 decembrie 2003 sunt incompatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) CE, întrucât beneficiarii nu au plătit o taxă de cel puțin 13,01 euro pentru 1 000 kg de păcură grea, și
 - aceste din urmă ajutoare trebuie să fie recuperate.

- 10 În decizia în litigiu, Comisia a considerat că scutițiile în litigiu constituiau ajutoare noi, iar nu ajutoare existente în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 659/1999. Comisia și-a întemeiat această apreciere în special pe faptul că scutițiile în litigiu nu existau anterior intrării în vigoare a Tratatului CE în statele membre vizate, că acestea nu fuseseră niciodată analizate și nici autorizate în temeiul normelor care reglementează ajutoarele de stat și că aceste ajutoare nu fuseseră niciodată notificate.
- 11 În plus, la punctul (69) din motivarea deciziei în litigiu, Comisia a arătat că articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 nu era aplicabil în cauză.
- 12 După ce a indicat în ce măsură ajutoarele în discuție erau incompatibile cu piața comună, Comisia a apreciat că, având în vedere deciziile de acordare a scutițiilor și ținând cont de faptul că acestea fuseseră adoptate la propunerea sa, recuperarea ajutoarelor incompatibile acordate înainte de 2 februarie 2002, data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* a deciziilor de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) CE, ar fi contrară principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice.

Acțiunile la Tribunal și hotărârea atacată

- 13 Prin cererile depuse la grefa Tribunalului la 16, la 17 și, respectiv, la 23 februarie 2006, Republica Italiană, Irlanda, Republica Franceză, Eurallumina SpA și Aughinish Alumina Ltd au introdus acțiuni în anularea totală sau în parte a deciziei în litigiu. Diferitele cauze au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțării hotărârii.
- 14 Conform hotărârii atacate, reclamantele au invocat, în esență, în susținerea acțiunilor lor, 23 de motive, întemeiate în special pe calificarea greșită a scutițiilor în litigiu drept ajutoare noi, în timp ce ar fi vorba despre ajutoare existente, precum și pe încălcarea

principiilor protecției încrederii legitime, securității juridice, respectării unui termen rezonabil, prezumției validității, a principiului *lex specialis derogat legi generali*, a principiilor efectului util și buneii administrări. S-au invocat și încălcări ale articolului 87 CE, precum și ale obligației de motivare cu privire la aplicarea acestui articol.

- 15 Cu toate acestea, la punctul 46 din hotărârea atacată, Tribunalul a indicat că, în pofida invocării acestor motive, considera oportun în cauză să invoce din oficiu motivul întemeiat pe nemotivarea deciziei în litigiu în ceea ce privește neaplicarea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999.
- 16 În această privință, după ce a amintit, la punctul 47 din hotărârea atacată, că nemotivarea sau motivarea insuficientă constituie un motiv de ordine publică ce trebuie invocat din oficiu de instanța comunitară și după ce a citat, la punctele 48 și 49 din această hotărâre, jurisprudența privind conținutul obligației de motivare a unui act comunitar, Tribunalul a arătat, la punctele 52 și 53 din hotărârea menționată, că, în decizia în litigiu, Comisia examinase dacă scutirile în discuție constituiau ajutoare noi sau ajutoare existente, dar, în ceea ce privește articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999, s-a limitat să afirme că acesta nu era aplicabil în speță, fără a indica motivele acestei inaplicabilități.
- 17 La punctele 56-63 din hotărârea atacată, Tribunalul s-a pronunțat în sensul că împrejurări speciale din cauză impuneau totuși examinarea aspectului dacă scutirile în litigiu puteau fi considerate ajutoare existente ca urmare a faptului că acestea nu ar fi constituit ajutoare la momentul punerii în aplicare a acestora, ci ar fi devenit ajutoare ca urmare a evoluției pieței comune și fără să fi fost modificate de statele membre vizate. În consecință, Tribunalul a apreciat că, în speță, Comisia trebuia să motiveze decizia în litigiu corespunzător cerințelor legale cu privire la aplicabilitatea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999.

- 18 Împrejurările speciale în discuție sunt prezentate în esență la punctele 56-62 din hotărârea atacată, după cum urmează.
- 19 În primul rând, în mai multe decizii prin care s-au autorizat scutirile în litigiu, se precizează că Comisia admite că aceste scutiri nu determină denaturarea concurenței și că nu constituie un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne. Or, nicio indicație din cadrul deciziei în litigiu nu permite să se înțeleagă în ce măsură noțiunea de denaturare a concurenței ar avea un domeniu de aplicare diferit în materie fiscală și în domeniul ajutoarelor de stat. În mai multe din aceste decizii se menționează de asemenea că, în vederea garantării compatibilității scutirilor în discuție cu funcționarea pieței interne și cu alte obiective ale tratatului, Comisia va examina în mod regulat scutirile respective.
- 20 În al doilea rând, la punctul (97) din motivarea deciziei în litigiu, Comisia a recunoscut cel puțin că aceste decizii de autorizare, adoptate în urma propriilor propuneri, au putut lăsa impresia că scutirile în litigiu nu puteau fi calificate drept ajutoare de stat la momentul punerii lor în aplicare. Împrejurarea că acest punct din motivare figurează în partea referitoare la recuperarea ajutoarelor nu poate diminua domeniul de aplicare al acestuia.
- 21 În al treilea rând, scutirile în litigiu au fost autorizate și prelungite în mod succesiv prin decizii ale Consiliului adoptate la propunerea Comisiei și, cu excepția Deciziei 2001/224, niciuna dintre aceste decizii nu menționa existența unei posibile neconformități cu normele în materie de ajutoare de stat. La punctul (96) din motivarea deciziei în litigiu, Comisia însăși subliniază de altfel că persoanele interesate nu se așteaptă ca Comisia să supună Consiliului propuneri incompatibile cu dispozițiile tratatului.
- 22 La punctul 64 din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat încălcarea de către Comisie a obligației de motivare pe care i-o impune articolul 253 CE cu privire la neaplicarea în speță a articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999.

Concluziile părților

- 23 Comisia solicită Curții anularea hotărârii atacate, trimiterea cauzei la Tribunal în vederea unei noi examinări și soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată aferente celor două procese.
- 24 Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Eurallumina Spa și Aughinish Alumina Ltd solicită Curții respingerea recursului și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 25 În subsidiar, Eurallumina Spa solicită Curții, în cazul în care aceasta ar admite al șaselea motiv de recurs, potrivit căruia Tribunalul nu putea anula decizia în litigiu, în măsura în care, prin aceasta, procedura oficială de investigare a fost extinsă la scutirile în litigiu ulterioare datei de 31 decembrie 2003, anularea hotărârii atacate doar în ceea ce privește acest punct.

Cu privire la recurs

- 26 În susținerea cererii sale de anulare a hotărârii atacate și de trimitere a cauzei la Tribunal, Comisia invocă șase motive.
- 27 Primul motiv se întemeiază, în esență, pe faptul că Tribunalul și-a depășit competențele prin invocarea din oficiu a motivului bazat pe nemotivarea deciziei în litigiu. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolelor 230 CE și 253 CE coroborate cu articolul 88 CE și cu normele privind desfășurarea procedurii în materie de ajutoare de stat. Al patrulea și al cincilea motiv se întemeiază, în esență, pe încălcarea de către Tribunal a articolului 253 CE, întrucât acesta a considerat în mod greșit că, în speță, Comisia încălcase obligația de motivare privind aplicabilitatea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999. Prin intermediul celui de al șaselea motiv se urmărește să se declare că Tribunalul nu putea să anuleze decizia în litigiu, în

măsura în care, prin aceasta, procedura oficială de examinare este extinsă la scutirile în litigiu ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Cu privire la primul motiv de recurs, întemeiat pe faptul că Tribunalul și-a depășit competențele prin invocarea din oficiu a unui motiv bazat pe nemotivarea deciziei în litigiu

Argumentele părților

28 Primul motiv de recurs se împarte în două aspecte. În cadrul primului aspect, Comisia susține că, prin invocarea din oficiu a motivului întemeiat pe nemotivarea deciziei în litigiu, Tribunalul a excés cadrul litigiului astfel cum a fost definit de părți, a încălcat principiul disponibilității, s-a pronunțat *ultra petita* și și-a depășit astfel competența și a săvârșit o eroare de procedură care a adus atingere intereselor Comisiei.

29 În susținerea acestor critici, Comisia susține că motivul invocat din oficiu de Tribunal nu are deloc legătură cu cele 23 de motive invocate de reclamantele în primă instanță și nici cu faptele care rezultă din dosarele celor cinci cauze conexe, care nu evidențiau nicio împrejurare de natură să dea impresia că scutirile în litigiu nu constituiau ajutoare atunci când fuseseră instituite, însă că acestea deveniseră ajutoare ulterior, ca urmare a evoluției pieței comune.

30 În cadrul celui de al doilea aspect, Comisia susține că motivul invocat din oficiu se referă în realitate la legalitatea pe fond a deciziei în litigiu, iar nu la motivarea acesteia, motivarea solicitată de Tribunal nefiind necesară nici pentru persoanele interesate, nici pentru instanță. În consecință, Tribunalul nu ar fi luat în considerare distincția recunoscută în jurisprudență dintre un motiv privind motivarea și un motiv de fond și s-ar fi substituit reclamantelor în primă instanță prin invocarea unui motiv pe care doar

acestea îl puteau invoca. Procedând astfel, Tribunalul ar fi încălcat, pe de o parte, articolul 230 CE coroborat cu articolul 253 CE, precum și, pe de altă parte, normele privind prezentarea de motive în cerere, prevăzute la articolul 21 din Statutul Curții de Justiție, la articolul 44 alineatul (1) și la articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, lipsind aceste norme de orice aplicabilitate practică. Aceste încălcări ar constitui de asemenea nereguli procedurale care au adus atingere intereselor Comisiei.

31 Pentru a se opune acestui motiv, intimatele amintesc, în esență, că nemotivarea, care constituie o încălcare a normelor fundamentale de procedură, este un motiv de ordine publică pe care instanța comunitară trebuie să îl invoce din oficiu. În consecință, nu s-ar putea imputa Tribunalului că s-a pronunțat *ultra petita*, nici, de altfel, că a încălcat norma prevăzută la articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, care nu se impune acestuia din urmă, ci reclamantului.

32 De altfel, în opinia intimatelor, motivul întemeiat pe nemotivarea deciziei în litigiu nu era total lipsit de legătură cu motivele invocate de reclamantele în primă instanță și cu situația de fapt din cauză. În special, în cursul procedurii la Tribunal ar fi fost prezentate și discutate împrejurările specifice menționate de acesta din urmă la punctele 56-62 din hotărârea atacată.

33 Motivul invocat din oficiu nu s-ar referi la un aspect de drept material, ci doar la un simplu aspect privind nemotivarea. De altfel, în hotărârea atacată, Tribunalul nu ar repune în discuție calificarea drept ajutoare noi, reținută de Comisie, ci doar lipsa oricărei explicații privind inaplicabilitatea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999. În consecință, Tribunalul nu ar fi ținut cont de distincția dintre motivare și fond și s-ar fi pronunțat în mod întemeiat în sensul că era necesară motivarea deciziei în litigiu cu privire la aplicabilitatea acestei dispoziții, Comisia având obligația, în contextul prezentei cauze, să precizeze motivele care au determinat-o să califice scutirile în litigiu drept ajutoare noi mai degrabă decât ajutoare existente.

Aprecierea Curții

- 34 În vederea pronunțării asupra primului aspect al motivului potrivit căruia Tribunalul ar fi exces cadrul litigiului astfel cum a fost definit de părți, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, nemotivarea sau motivarea insuficientă ține de încălcarea normelor fundamentale de procedură în sensul articolului 230 CE și constituie un motiv de ordine publică ce poate și chiar trebuie să fie invocat din oficiu de instanța comunitară (a se vedea în special Hotărârea din 20 februarie 1997, Comisia/Daffix, C-166/95 P, Rec., p. I-983, punctul 24, Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 67, Hotărârea din 30 martie 2000, VBA/Florimex și alții, C-265/97 P, Rec., p. I-2061, punctul 114, precum și Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, Rep., p. I-4951, punctul 174).
- 35 Prin invocarea din oficiu a unui astfel de motiv, care, din principiu, nu a fost invocat de părți, instanța comunitară nu excede cadrul litigiului cu care este sesizată și nu încalcă în niciun mod normele de procedură privind prezentarea în cererea introductivă a obiectului litigiului și a motivelor.
- 36 În consecință, în speță, Tribunalul nu și-a depășit competențele prin invocarea din oficiu a unui motiv întemeiat pe nemotivarea deciziei în litigiu.
- 37 Rezultă că primul aspect al motivului nu este fondat.
- 38 Cu privire la al doilea aspect al motivului, potrivit căruia, în realitate, Tribunalul ar fi invocat din oficiu un motiv privind legalitatea pe fond a deciziei în litigiu, trebuie observat că Tribunalul a anulat decizia pentru motivul, indicat la punctul 63 din hotărârea atacată, că, ținând cont de împrejurările speciale enumerate la punctele 56-62 din hotărârea respectivă, Comisia trebuia să examineze în prezenta cauză problema aplicabilității articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 și să

motiveze decizia în litigiu corespunzător cerințelor legale cu privire la acest aspect, în loc să afirme doar că această dispoziție nu era aplicabilă în speță.

39 Așadar, trebuie constatat că, în hotărârea atacată, Tribunalul nu s-a pronunțat deloc pe fond cu privire la aplicabilitatea dispoziției menționate, nici, în mod mai general, asupra problemei, dezbătute între părți, dacă scutiile în litigiu constituiau ajutoare existente sau ajutoare noi.

40 În consecință, nu se poate imputa Tribunalului că nu a ținut cont de diferența recunoscută în jurisprudență dintre un motiv întemeiat pe nemotivare sau motivare insuficientă, care este invocat din oficiu de instanța comunitară, și un motiv privind legalitatea pe fond, care nu poate fi examinat decât dacă este invocat de reclamant (a se vedea Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, citată anterior, punctul 67).

41 Prin urmare, nici al doilea aspect al motivului nu este fondat.

42 Din ansamblul considerațiilor de mai sus rezultă că primul motiv de recurs trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv de recurs, întemeiat pe încălcarea de către Tribunal a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare

Argumentele părților

- 43 Observând că motivul invocat din oficiu în hotărârea atacată nu a fost dezbătut și nici măcar abordat în cursul procedurii scrise și orale desfășurate la Tribunal, Comisia îi impută acestuia că a încălcat principiile generale ale contradictorialității și respectării dreptului la apărare.
- 44 În această privință, Comisia invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”), și potrivit căreia instanța însăși trebuie să respecte principiul contradictorialității, în special atunci când respinge un recurs sau soluționează un litigiu în temeiul unui motiv reținut din oficiu.
- 45 În plus, Comisia susține că principiul contradictorialității constituie un principiu general de procedură în fața instanțelor comunitare pe care Curtea l-a recunoscut ca drept fundamental și că Tribunalul avea posibilitatea să dispună redeschiderea procedurii orale pentru a invita părțile să dezbată un motiv pe care intenționa să îl invoce din oficiu.
- 46 Intimatele susțin, în esență, că, în temeiul articolului 62 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, această instanță are competența discreționară de a dispune redeschiderea dezbaterilor și că rezultă din acest articol, precum și din articolul 113 din același regulament că obligația de ascultare a părților înainte de invocarea din oficiu a unui motiv nu se impune decât în ceea ce privește motivele care determină inadmisibilitatea acțiunii sau nepronunțarea asupra fondului. De altfel, intimatele arată că, atunci când Curtea intenționează să invoce din oficiu un motiv de ordine publică, aceasta nu redeschide în mod necesar procedura orală.

47 Acestea susțin că, astfel cum recunoaște Comisia, CEDO nu se aplică persoanelor juridice de drept public și că, deși principiul contradictorialității constituie un drept fundamental, aplicarea sa trebuie să fie adaptată în funcție de calitatea părților și de împrejurările concrete ale cauzei.

48 În opinia intimatelor, principiul contradictorialității a fost respectat în cauză, întrucât hotărârea atacată nu s-a întemeiat pe documente sau pe fapte de care Comisia nu a ținut cont. În plus, motivul invocat din oficiu nu s-ar referi la fondul cauzei, ci la încălcarea unei norme fundamentale de procedură.

49 Pe lângă aceasta, interesele Comunității Europene nu ar fi fost afectate, întrucât drepturile acesteia nu ar fi fost nerespectate din moment ce, pe de o parte, Comisia nu a fost declarată răspunzătoare din punct de vedere civil sau penal, și nici nu i s-a aplicat o sancțiune și, pe de altă parte, redeschiderea dezbaterilor nu ar fi putut permite Comisiei să invoce argumente care să determine Tribunalul să nu invoce din oficiu motivul întemeiat pe nemotivare, deoarece o astfel de deficiență nu poate fi remediată *a posteriori*.

Aprecierea Curții

50 Principiul contradictorialității face parte din dreptul la apărare. Acesta se aplică în privința oricărei proceduri care poate conduce la adoptarea de către o instituție comunitară a unei decizii care să afecteze în mod semnificativ interesele unei persoane (a se vedea în special Hotărârea din 10 iulie 2001, *Ismeri Europa/Curtea de Conturi*, C-315/99 P, Rec., p. I-5281, punctul 28 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea *Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala*, citată anterior, punctul 61).

51 Instanțele comunitare asigură respectarea în fața acestora a principiului contradictorialității și respectă ele însele acest principiu.

- 52 Astfel, Curtea s-a pronunțat deja, pe de o parte, în sensul că principiul contradictorialității implică, în general, dreptul părților la un proces de a lua cunoștință de probele și de observațiile prezentate în fața instanței și de a le discuta (Hotărârea din 14 februarie 2008, Varec, C-450/06, Rep., p. I-581, punctul 47) și, pe de altă parte, că întemeierea unei decizii judecătorești pe fapte și pe documente cu privire la care părțile sau una dintre acestea nu au putut lua cunoștință și cu privire la care nu au fost, așadar, în măsură să își precizeze poziția ar constitui o încălcare a unui principiu elementar de drept (Hotărârea din 22 martie 1961, Snuapat/Înalta Autoritate, 42/59 și 49/59, Rec., p. 101, 156, Hotărârea din 10 ianuarie 2002, Plant și alții/Comisia și South Wales Small Mines, C-480/99 P, Rec., p. I-265, punctul 24, precum și Hotărârea din 2 octombrie 2003, Corus UK/Comisia, C-199/99 P, Rec., p. I-11177, punctul 19).
- 53 Principiul contradictorialității trebuie să beneficieze oricărei părți la un proces cu care este sesizată instanța comunitară, indiferent de calitatea juridică a acesteia. În consecință, și instituțiile comunitare se pot prevala de acest principiu atunci când sunt părți la un astfel de proces.
- 54 Instanța însăși trebuie să respecte principiul contradictorialității în special atunci când soluționează un litigiu în temeiul unui motiv invocat din oficiu (a se vedea, prin analogie, în domeniul drepturilor omului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea Skondrianos împotriva Greciei din 18 decembrie 2003, § 29 și 30, Hotărârea Clinique des Acacias și alții împotriva Franței din 13 octombrie 2005, § 38, precum și Hotărârea Prikyan și Angelova împotriva Bulgariei din 16 februarie 2006, § 42).
- 55 Astfel cum a arătat, în esență, avocatul general la punctele 93-107 din Concluziile prezentate, în general, principiul contradictorialității nu conferă doar fiecărei părți la un proces dreptul de a lua cunoștință de înscrisurile și de observațiile prezentate de partea adversă în fața instanței și de a le discuta și nu se opune doar faptului ca instanța comunitară să își întemeieze decizia pe fapte și pe documente despre care părțile sau una dintre acestea nu au putut lua cunoștință și cu privire la care nu au fost, așadar, în măsură să își precizeze poziția. Acesta implică în general și dreptul părților de a lua cunoștință și de a discuta motivele de drept invocate din oficiu de instanță pe care aceasta intenționează să își întemeieze decizia.

56 Astfel, în vederea îndeplinirii cerințelor privind dreptul la un proces echitabil, este important ca părțile să aibă cunoștință și să poată discuta în contradictoriu atât elementele de fapt, cât și elementele de drept care sunt decisive pentru rezultatul procedurii.

57 În consecință, cu excepția cazurilor speciale, precum, mai ales cele prevăzute de regulamentele de procedură ale instanțelor comunitare, o decizie nu poate fi întemeiată de instanța comunitară pe un motiv de drept invocat din oficiu, chiar dacă este un motiv de ordine publică, și, precum în speță, întemeiat pe nemotivarea deciziei în litigiu, fără ca instanța să fi invitat în prealabil părțile să își prezinte observațiile cu privire la motivul menționat.

58 De altfel, în contextul similar al articolului 6 din CEDO, Curtea s-a pronunțat în sensul că tocmai având în vedere acest articol și scopul însuși al dreptului oricărei persoane interesate la o procedură contradictorie și la un proces echitabil în sensul acestei dispoziții, Curtea, din oficiu sau la propunerea avocatului general sau la cererea părților, poate dispune redeschiderea procedurii orale, în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul de procedură, în cazul în care consideră că nu este suficient lămurită sau că trebuie să soluționeze cauza pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților (a se vedea Ordonanța din 4 februarie 2000, Emesa Sugar, C-17/98, Rec., p. I-665, punctele 8, 9 și 18, precum și Hotărârea din 10 februarie 2000, Deutsche Post, C-270/97 și C-271/97, Rec., p. I-929, punctul 30).

59 Competența discreționară de care dispune Tribunalul în această privință, în temeiul articolului 62 din Regulamentul său de procedură, nu poate fi exercitată fără a ține cont de obligația de respectare a principiului contradictorialității.

60 În speță, rezultă din dosar și din ședința în fața Curții că, prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat decizia în litigiu pe baza unui motiv invocat din oficiu întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE, fără a fi invitat în prealabil părțile, în cursul procedurii

scrise sau al procedurii orale, să își prezinte observațiile cu privire la motivul menționat. Procedând astfel, Tribunalul a încălcat principiul contradictorialității.

61 Contrar afirmațiilor intimatelor, nerespectarea principiului contradictorialității a adus atingere intereselor Comisiei în sensul articolului 58 din Statutul Curții de Justiție. Astfel, precum a arătat avocatul general la punctele 114-118 din concluziile prezentate, deși, în mod cert, nemotivarea unui act comunitar constituie o deficiență care, în principiu, nu poate fi remediată, constatarea unei asemenea deficiențe rezultă cu toate acestea dintr-o apreciere care, potrivit unei jurisprudențe constante, trebuie să ia în considerare un anumit număr de elemente, astfel cum a amintit de altfel Tribunalul la punctele 48 și 49 din hotărârea atacată. O astfel de apreciere poate face obiectul unei discuții, în special atunci când nu se referă la o lipsă totală de motivare, ci la motivarea unui aspect precis de fapt și de drept. În speță, Comisia ar fi putut în special, dacă i s-ar fi acordat posibilitatea de a-și prezenta observațiile, să invoce aceleași argumente precum cele prezentate în cadrul celui de al patrulea și al celui de al cincilea motiv din prezentul recurs, menționate la punctele 64-67 din prezenta hotărâre.

62 Pentru toate aceste motive, se impune admiterea celui de al doilea motiv invocat de Comisie.

63 De fapt, pentru o bună administrare a justiției, Curtea consideră oportun în cauză să examineze de asemenea împreună al patrulea și al cincilea motiv de recurs prin intermediul cărora Comisia susține, în esență, că Tribunalul a încălcat articolul 253 CE, întrucât a considerat că, în speță, Comisia a încălcat obligația de motivare impusă de acest articol cu privire la aplicabilitatea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999.

Cu privire la al patrulea și al cincilea motiv de recurs întemeiate pe încălcarea articolului 253 CE

Argumentele părților

⁶⁴ Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Comisia impută Tribunalului că a încălcat articolul 253 CE coroborat cu articolul 87 alineatul (1) CE, precum și cu articolul 88 alineatul (1) CE și cu normele privind desfășurarea procedurii în materie de ajutoare de stat.

⁶⁵ În susținerea acestui motiv, Comisia invocă în special faptul că motivarea deciziei în litigiu arată că scutiile în litigiu au constituit întotdeauna ajutoare de când au fost instituite, decizia menționată precizând corespunzător cerințelor legale și conform cerințelor jurisprudenței că scutiile în discuție erau de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și să cauzeze denaturări ale concurenței. În aceste condiții, conform opiniei Comisiei, nu era necesar să se explice mai detaliat motivele pentru care articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 nu era aplicabil. În plus, presupunând că scutiile în litigiu nu ar fi constituit ajutoare atunci când au fost instituite, din aceasta ar rezulta că nu ar fi în continuare ajutoare, astfel cum au susținut în mod greșit anumite reclamante în primă instanță, iar nu că acestea ar fi ajutoare existente astfel cum a considerat Tribunalul.

⁶⁶ În cadrul celui de al cincilea motiv, Comisia susține că Tribunalul a încălcat și articolul 253 CE coroborat cu articolul 87 alineatul (1) CE, cu articolul 88 alineatul (1) CE și cu articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999, precum și obligația de a-și motiva hotărârile.

⁶⁷ În susținerea acestui motiv, Comisia arată în special că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât a considerat că împrejurări speciale, toate referitoare la comportamentul Consiliului sau al Comisiei, impuneau ca decizia în litigiu să cuprindă o motivare

specifică privind aplicarea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999, deși noțiunea de ajutor de stat, existent sau nou, are caracter obiectiv și nu poate depinde de comportamentul sau de declarațiile instituțiilor, *a fortiori* atunci când acest comportament sau aceste declarații nu au legătură cu o procedură de control al ajutoarelor. În plus, o astfel de apreciere ar fi în contradicție cu poziția adoptată de Curte în Hotărârea din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia (C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479).

68 În răspunsul la al patrulea motiv, intimatele arată în special că motivele inaplicabilității articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 nu se deduc în mod clar din decizia în litigiu care, în consecință, nu îndeplinește cerința privind o motivare clară și neechivocă. Pe de altă parte, ceea ce Tribunalul ar fi imputat Comisiei este că nu a precizat motivele pentru care a considerat că scutițiile în litigiu denaturau concurența pe piața comună, deși anterior aceasta părea să aibă o opinie contrară. În acest context, având în vedere jurisprudența, Tribunalul s-ar fi pronunțat în mod întemeiat că, în speță, Comisia trebuia să precizeze motivele care arătau că aceasta efectuase o analiză ce justifică concluzia sa. Prin intermediul acestui motiv, Comisia ar urmări în realitate să remedieze nemotivarea deciziei în litigiu și să determine Curtea să se pronunțe asupra unor aspecte de fond care nu au legătură cu această deficiență.

69 În răspunsul la al cincilea motiv, intimatele susțin că Tribunalul nu a repus în discuție caracterul obiectiv al noțiunii de ajutor de stat, ci doar a considerat că, având în vedere deciziile anterioare ale Consiliului și încrederea legitimă pe care acestea au generat-o cu privire la legalitatea scutițiilor în litigiu, Comisia trebuia să explice, în decizia sa, motivele care au determinat în mod obiectiv excluderea aplicării articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999. Întrucât motivarea unei decizii trebuie să apară chiar în corpul acesteia, explicațiile furnizate de Comisie nu ar putea înlocui nemotivarea.

Aprecierea Curții

- 70 În temeiul articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999, se consideră ajutor existent ajutorul care, în momentul punerii în aplicare, nu reprezenta un ajutor, dar care a devenit ajutor ulterior, datorită evoluției pieței comune și fără să fi fost modificat de statul membru.
- 71 Noțiunea de evoluție a pieței comune poate fi înțeleasă drept o modificare a contextului economic și juridic în sectorul vizat de măsura în discuție și nu se referă, de exemplu, la ipoteza în care Comisia își modifică aprecierea în temeiul unei aplicări mai riguroase a normelor în materie de ajutoare de stat (a se vedea Hotărârea Belgia și Forum 187/Comisia, citată anterior, punctul 71).
- 72 În mod mai general, noțiunea de ajutor de stat, existent sau nou, corespunde unei situații obiective. Astfel cum susține Comisia, această noțiune nu poate depinde de comportamentul sau de declarațiile instituțiilor.
- 73 Pentru acest motiv, după ce a amintit că obligația de motivare a unui act comunitar, prevăzută la articolul 253 CE, trebuie să fie adaptată naturii acestui act, Curtea s-a pronunțat, la punctul 137 din Hotărârea Belgia și Forum 187/Comisia, citată anterior, în sensul că nu trebuie să i se impună Comisiei să indice motivele pentru care în deciziile sale anterioare aceasta apreciasse în mod diferit schema în discuție.
- 74 Or, aceasta se aplică *a fortiori* atunci când aprecierea eventual diferită efectuată anterior de Comisie cu privire la măsura națională în discuție a avut loc, precum în speță, în cadrul unei alte proceduri decât cea de control al ajutoarelor de stat.

- 75 În consecință, împrejurările invocate la punctele 56-62 din hotărârea atacată, care se referă în principal la faptul că, pe de o parte, la momentul adoptării de către Consiliu a deciziilor de autorizare a scutirilor în litigiu, Comisia a considerat că acestea nu determinau denaturări ale concurenței și nu constituiau un obstacol în calea bunei funcționări a pieței comune și că, pe de altă parte, deciziile menționate puteau lăsa impresia că aceleași scutiri nu puteau fi calificate drept ajutoare de stat, nu erau de natură să oblige, în principiu, Comisia să motiveze decizia în litigiu în ceea ce privește inaplicabilitatea articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999.
- 76 Așadar, pentru aceste motive greșite în drept, Tribunalul a anulat decizia în litigiu, considerând că, ținând cont de aceste împrejurări, Comisia trebuia să examineze în speță problema aplicabilității acestei dispoziții și să motiveze în mod specific decizia menționată cu privire la acest punct și că, neprocedând astfel, Comisia a încălcat articolul 253 CE.
- 77 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente, să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 253 CE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor care reglementează materia respectivă (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, citată anterior, punctul 63 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, citată anterior, punctul 166 și jurisprudența citată).
- 78 Or, în speță, la punctele (58)-(64) din motivarea deciziei în litigiu, Comisia a prezentat mai întâi motivele pentru care consideră că scutirile în litigiu constituie ajutoare incompatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, constatând că acestea conferă un avantaj anumitor întreprinderi, că acest avantaj este acordat prin

intermediul resurselor de stat, că aceste scutiri afectează schimburile comerciale dintre statele membre și că pot să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența.

79 În special, la punctul (60) din motivarea deciziei în litigiu, Comisia a arătat că scutirile în litigiu reduc costul unei materii prime și conferă, așadar, un avantaj beneficiarilor acestora, care se află într-o situație mai favorabilă decât alte întreprinderi care utilizează uleiuri minerale în alte sectoare sau regiuni. La punctele (61) și (62) din motivarea deciziei menționate, Comisia a precizat, pe de o parte, că observațiile beneficiarilor și ale Republicii Franceze confirmau că reducerile accizelor vizează în mod expres consolidarea competitivității beneficiarilor respectivi față de concurenții acestora prin reducerea costurilor lor și, pe de altă parte, că alumina, produsă de asemenea în Grecia, în Spania, în Germania și în Ungaria, face obiectul comerțului dintre statele membre, astfel încât se poate prezuma că scutirile în litigiu afectează schimburile comerciale intracomunitare și denaturează sau amenință să denatureze concurența.

80 La punctele (65)-(70) din motivarea deciziei în litigiu, Comisia a prezentat în continuare motivele pentru care consideră că scutirile în litigiu constituie ajutoare noi, iar nu ajutoare existente în temeiul dispozițiilor articolului 1 din Regulamentul nr. 659/1999. Astfel, aceasta a precizat că scutirile menționate nu existau înainte de intrarea în vigoare a tratatului în cele trei state membre vizate, că acestea nu fuseseră niciodată analizate și nici autorizate în temeiul normelor care reglementează ajutoarele de stat, că acestea nu fuseseră niciodată notificate și, în sfârșit, că articolul 1 litera (b) punctul (v) din regulamentul menționat nu era aplicabil în cauză.

81 Deși Comisia nu a dezvoltat acest din urmă punct în decizia în litigiu, totuși rezultă în mod clar din toate aceste motive că, în speță, Comisia a considerat că scutirile în litigiu nu deveniseră ajutoare de stat în urma unei evoluții a pieței comune, ci că acestea erau ajutoare de stat de la început, astfel încât articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 nu era aplicabil în cauză.

- 82 Pe de altă parte, este cert că reclamantele în primă instanță nu prezentaseră observații care să indice vreo evoluție a pieței comune de la instituirea scutirilor în litigiu, ce ar fi trebuit să determine Comisia să prezinte ca răspuns motivele pentru care considera că articolul 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 nu era aplicabil în speță.
- 83 De altfel, rezultă de asemenea în mod clar din motivele deciziei în litigiu că, deși, la momentul adoptării de către Consiliu a deciziilor de autorizare a scutirilor în litigiu, Comisia considerase că acestea nu determinau denaturarea concurenței și nu constituiau un obstacol în calea funcționării pieței interne, totuși scutirile menționate nu fuseseră niciodată analizate și nici autorizate din perspectiva normelor care reglementează ajutoarele de stat, în temeiul cărora Comisia a ajuns la concluzia opusă. Trebuie de asemenea constatat în această privință că împrejurarea că deciziile menționate au fost adoptate la propunerea Comisiei și nu menționau posibila contradicție cu aceste norme determină, la punctele (95)-(100) din motivarea deciziei în litigiu, prezentarea unei motivări specifice la finalul căreia Comisia a concluzionat că recuperarea ajutoarelor ce rezultă din scutirile acordate până la 2 februarie 2002 de la beneficiarii acestora ar fi contrară principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice.
- 84 În consecință, având în vedere în special natura și conținutul deciziei în litigiu, normele care reglementează ajutoarele de stat, precum și interesul de a primi explicații pe care îl puteau avea destinatarii și persoanele vizate în mod direct și individual prin decizia menționată, rezultă că motivarea deciziei îndeplinește cerințele jurisprudenței amintite la punctul 77 din prezenta hotărâre și că aceasta nu trebuia să cuprindă în mod necesar explicații specifice, precum susține Comisia, cu privire la inaplicabilitatea în speță a articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999.
- 85 Rezultă că, prin faptul că s-a pronunțat în sensul încălcării de către Comisie a obligației de motivare pe care i-o impune articolul 253 CE cu privire la neaplicarea în speță a articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

86 În consecință, al patrulea și al cincilea motiv de recurs trebuie să fie de asemenea admise.

87 Având în vedere toate aceste considerații, se impune, fără a fi necesară examinarea celorlalte argumente și motive ale părților, anularea hotărârii atacate, în măsura în care prin aceasta s-a anulat decizia în litigiu, pentru motivul că, în respectiva decizie, Comisia ar fi încălcat obligația de motivare cu privire la neaplicarea în speță a articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul nr. 659/1999 și în măsura în care prin aceasta s-a dispus suportarea de către Comisie a propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamante, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii din cauza T-69/06 R.

Cu privire la trimiterea cauzei la Tribunal

88 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, în caz de anulare a hotărârii Tribunalului, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului.

89 În speță, întrucât Tribunalul nu s-a pronunțat pe fond asupra niciunui dintre motivele invocate de părți, Curtea consideră că prezentul litigiu nu este în stare de judecată. În consecință, se impune trimiterea cauzelor conexe la Tribunal.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 90 Întrucât cauzele se trimit la Tribunal, cererea privind cheltuielile de judecată aferente procedurii de recurs trebuie soluționată odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 12 decembrie 2007, Irlanda și alții/Comisia (T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 și T-69/06), în măsura în care prin aceasta:

- s-a anulat Decizia 2006/323/CE a Comisiei din 7 decembrie 2005 privind scutirea de la plata accizelor pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil în producția de alumină în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, pusă în aplicare de Franța, de Irlanda și, respectiv, de Italia, pentru motivul că în aceasta Comisia Comunităților Europene ar fi încălcat obligația de motivare cu privire la neaplicarea în cauză a articolului 1 litera (b) punctul (v) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] și

- s-a dispus obligarea Comisiei Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamante, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii din cauza T-69/06 R.

- 2) **Trimite cauzele conexe T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 și T-69/06 la Tribunalul Uniunii Europene.**

- 3) **Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături